

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۱۰/۱۳

نویسنده: اندریو کوریبکو

مترجم: سید حسام مل

کاملاً حق با طالبان نیست که درباره پاکستان چنین می‌گویند؟

منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ ۲۰۲۶/۱۰/۰۸

اگرچه تصویر پاکستان از نظر آنها به عنوان یک دیکتاتوری نظامی جعلی صادر کننده تروریست که توسط یک گروه قومی واحد اداره می‌شود، کاریکاتوری بیش نیست، اما با این وجود حقیقتی در آن نیز وجود دارد. جنگ اطلاعاتی که ترول‌های پاکستانی علیه روسیه در رسانه‌های اجتماعی به دلیل دیدگاه‌های متضاد قطبی تازه تأیید شده کشورهایشان در مورد افغانستان تحت رهبری طالبان به راه انداخته‌اند، بسیاری از "طرفداران غیر روس روسیه" (NRPR) را غافلگیر کرده است. اکثر آنها تاکنون به دلیل نزدیکی پاکستان به روسیه و حمایت از فلسطین، دیدگاه‌های مثبتی نسبت به پاکستان پیدا کرده بودند، که علت آن در بین بسیاری از NRPRها بسیار محبوب است، به همین دلیل است که آنها احساس سردرگمی و حتی خیانت از نفرت روس هراسانه‌ای که به شدت در حال انتشار است، می‌کنند.

کلمه ترول معانی متعددی در فرهنگ عامه، فرهنگ اینترنت، ماهیگیری و موسیقی دارد. ۱. اصطلاحات عامیانه اینترنتی (ترول کردن) • تعریف: شخصی که پیام‌های تحریک‌آمیز، غیرصادقانه یا توهین‌آمیز را به صورت آنلاين (در اتاق‌های گفتگو، بازی‌های ویدیویی یا رسانه‌های اجتماعی) منتشر می‌کند تا یک واکنش خشمگین یا احساسی را برانگیزد. • هدف: سرگرم کردن خود، ایجاد اختلال، فریب دادن مردم به بحث یا جلب توجه. • ریشه: این اصطلاح تا حدودی به تکنیک ماهیگیری با دنبال کردن طعمه برای گرفتن یک گاز (به پایین مراجعه کنید) و همچنین هیولایی که "زیر پل" منتظر است، گره خورده است. • نظرات در ردیت از طریق این بحث در مورد ترول کردن، نظرات متفاوتی را نشان می‌دهد، زیرا برخی از کاربران آن را صرفاً قلدری مخرب می‌دانند، در حالی که برخی دیگر آن را بی‌ضرر، اذیت کردن بازیگوشانه یا طنز پوچ می‌دانند... تفصیل (مترجم)

این احساسات به نوبه خود باعث شده است که برخی از آنها به روایت طالبان در مورد پاکستان علاقه نشان دهند، زیرا این دو از اواخر فبروری در جنگ بوده‌اند، اما از زمان جنگ سوم خلیج فارس که آن را تحت الشعاع قرار داد، تعداد کمی از NRPRها تاکنون به آن توجه کرده‌اند. معلوم می‌شود که طالبان در مورد پاکستان کاملاً اشتباه نمی‌کنند. اگرچه تصویر پاکستان از نظر آنها به عنوان یک دیکتاتوری نظامی جعلی صادرکننده تروریست که توسط یک گروه قومی واحد اداره می‌شود، کاریکاتوری بیش نیست، اما با این وجود حقیقتی در آن وجود دارد. بریتانیا در نتیجه تجزیه مردم مغرور پشتون، خط‌دیورند را بین آنها ترسیم کرد. تمدن هزار ساله هند - که نه تنها به اکثریت هند وی هند که ناظران امروزی آن را با کلمه هند مرتبط می‌دانند، بلکه به تمدن-دولت تاریخی جهان‌وطنی شبه قاره اشاره دارد - خود بعداً پس از استقلال پاکستان تجزیه شد. سپس پاکستان به یک متحد سرسخت غرب تبدیل شد. مقایسه با اوکراین از دیدگاه روسیه قابل درک است.

جنگ افغانستان در دهه 1980 و شورش‌های بعدی در کشمیر هند، تسلط پاکستان بر جنگ‌های غیرمتعارف را نشان داد که اتحاد جماهیر شوروی و هند آن را تروریسم می‌دانستند. به همین ترتیب، ایالات متحده نیز حمایت قبلی پاکستان از طالبان را تروریسم می‌دانست، درست همانطور که طالبان اکنون حمایت پاکستان از گروه‌های ضد

طالبان را تروریسم می‌داند. پاکستان این را انکار می‌کند، اما طالبان نیز آن را به حمایت از داعش-خراسان متهم می‌کند، که پس از کودتای پسامدرن آوریل ۲۰۲۲ که نفوذ ایالات متحده بر پاکستان را احیا کرد، قابل باور است. از آن زمان، این کشور به طور غیررسمی به یک دیکتاتوری نظامی بازگشته است که عمران خان، صدراعظم سابق چند قطبی را به اتهامات سیاسی واهی زندانی کرده و هوادارانش را به طرز وحشیانه ای آزار و اذیت می‌کند. جالب اینجا است که او خود یک پشتون مغرور است، به همین دلیل برخی آزار و اذیت او را (چه دقیق و چه غیردقیق) تا حدی ناشی از تعصب قومی می‌دانند که آنها با افسران ارشد پنجابی ارتش (البته نه لزوماً با کل آن گروه قومی) مرتبط می‌دانند. این به نکته آخر منجر می‌شود.

برخی از گروه‌های قومی غیرپنجابی پاکستان، همچون پشتون‌ها و به‌ویژه اقلیت بلوچ، همواره از سوی دولت مرکزی مورد رفتار عادلانه قرار نگرفته‌اند؛ دولتی که از زمان استقلال تاکنون یا مستقیماً تحت حاکمیت فرماندهان ارشد پنجابی ارتش بوده و یا به شدت تحت نفوذ آن‌ها قرار داشته است. اذعان به این واقعیت به معنای تأیید گرایش‌های تجزیه‌طلبانه یا حتی اقدامات تروریستی نیست که برخی از ناراضیان به آن روی آورده‌اند. پاکستان از بدو تأسیس تاکنون از حکمرانی نامطلوبی برخوردار بوده و به همین دلیل با مشکلات متعددی دست به گریبان است.

اگر به موضوع اصلی بازگردیم، به نظر می‌رسد که جنگ اطلاعاتی پاکستان علیه روسیه، دست کم به طور ضمنی از سوی «تشکیلات» (اصطلاحی که به ارتش و نهادهای اطلاعاتی قدرتمند پاکستان اشاره دارد) تشویق می‌شود. این نتیجه‌گیری بر پایه این واقعیت استوار است که رسانه‌ها و چهره‌های تأثیرگذار مورد تأیید این تشکیلات، هدایت این کارزار را بر عهده دارند. در خوش‌بینانه‌ترین حالت، هدف از این اقدام منحرف کردن افکار عمومی از راهپیمایی هواداران «خان» به سوی اسلام‌آباد است، و در بدترین حالت، هدف آماده‌سازی اذهان عمومی برای اقدام پاکستان در تجهیز نظامی اوکراین است.